

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Virgo Lavretana Commentariis Illvstrata Sive Compendiosa Explicatio Litaniarvm Lavretanarvm

Dript, Laurentius a

Nevhsii, 1673

Caput Trigesimum Secundum. Encomium Marianum Quadragesimum
Primum, Secundum, Tertium & Quartum. Regina Martyrum, Confessorum,
Virginum Et Sanctorum Omnium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43641

CAPUT TRIGESIMUM
SECUNDUM.

*Encomium Marianum Quadrage-
simum Primum, Secundum, Tertium
& Quartum.*

REGINA MARTYRUM,
CONFESSORUM, VIRGINUM
ET
SANCTORUM OMNIUM.

Virginem sacratissimam omnem gra-
tiæ plenitudinem habuisse, in eamq;
velut in mare omnia flumina, ita omnes
gratiarum fluvios influxisse: ut verissime
de se ipsa dixerit: *In me omnis gratia vie &
veritatis* jam ex sanctis Patribus ut recor-
dor dictum est sæpius: etenim omnes gra-
tiæ à Deo sanctis concessæ, sunt in illa per
cœlestem quandam eminentiam & abun-
dantiam: numquid non illa est cujus gratia
dicitur: *multæ filie congregaverunt divitias:
tu supergressa es universas? Benedictionem o-
mnium gentium dedit illi Dominus, & testa-
mentum suum confirmavit super caput ejus:*
omnes

omnes enim illi DEUS concessit benedictiones & dona quæ alijs hominibus simul indulserat: quæ si ita sunt utique nulla jam supererit dubitandi ratio, quin eidem etiam *Martyrium* quod secundum *S. August.* est donum maximum & eminentissimum, quo Deus amicos suos in hac vita dignatur, concessum fuerit: concessum fuit, ipsi hoc eminentissimum donum modo quodam singulari: idem enim ejus ac Christi fuit *Martyrium*: quod si illud, tale tantumque fuit; quo nullum unquam majus erit ut ideo Christus à *S. August.* alijsque SS. PP. caput ac princeps Martyrum appelletur: utique & *Martyrium* Virginis super benedictæ summum & gravius fuit aliorum omnium Martyrum simul sumptis ut merito Martyrum omnium Antesignana & Regina nuncupetur.

§. I.

Noëmi lib. *Ruth* cap. 1. post innumeras toleratas afflictiones & adversitates ad suos consanguineos *Nolite* inquit *vocare me Noëmi, sed vocate me mara: quia amaritudine replevit me Dominus.* Hoc ipsum afflictissima & cum filio suo crucifixa Mater &
Virgo

Virgo majori jure dicere potuit: ejus enim dolor ac afflictio quam passa est, dum filium suum in cruce vidit suo in martyrio laborantem, tam grave atque ineffabile fuit: ut in illo ipsa plura senserit quam omnes reliqui Martyres, sentire potuerunt: & hunc ejus dolorem velut vivo penicillo delineat *Hierem. in Thren. Magna est ait velut mare contritio tua*: ac si manifeste dicat eo modo quo mare fluvios omnes antecellit, ita virginis sacratissimæ Martyriū aliorū Sanctorum antecedit, velut mare quod nullum habet fundum, & nulla bolide metiri potest: sic nec ullus potest intellectus penetrare mare dolorum, cruciatuum, ac poenarum quas passa est *Virgo Virginum* præclarissima.

Mandarat olim Deus ut ex sanguine sacrificij sibi oblato, ita totus conspergeretur populus, ut ad singulos eorum gutta aliqua nonnulla sanguinis perveniret: & per illum celebraretur, consecraretur, firmereturque omnium, atque singulorum cum Deo facta pacificatio: *ille vero (Moyse) sumptum sanguinem respersit in populum, quando vero accessit ad Altare: Exodi 24.*
Reli-

Reliquum sanguinem fudit super altare. Alijs sufficebat unica gutta, sed altari totus lagenæ sanguis infundebatur: nullus sine sanguine ad Deum accedit: ut enim ad gaudia æterna perveniatur necesse est ut sanguis Christi cadat super singulos eorum qui gloria illius sunt fruituri: porro super virginem quæ vivum ac verissimum Altare Dei est, in quo primum oblatum est Deo sacrificium, juxta illud: *Ingressus mundum dixit hostias & oblationes noluisti tunc dixi ecce venio*: in purissimo enim ejus utero celebratum est verbi incarnati mysterium, eoque instanti quo factum est, se ipsum obtulit æterno Patri, ad sanguinem suum effundendum, vitamq; dandam pro redemptione lytroq; mortalium. In hoc igitur Altari ubi primum oblatum est sacrificium non guttatim decidit sanguis passionis ut in cæteris Sanctis: sed tota de calice vehementia defluxit in Virginem sacratissimam, omnesque dolores, poenæ, tormenta, & angustia, quas Christus in cruce moriens patiebatur, in eam irruerunt ut gravius fuerit ejus martyrium, quam omnium simul aliorum Martyrum. Et longe gravius quam si aut craticulas ardentes

cum *SS. Laurentio & Vincentio*, aut rotas novaculis præparatas, cum *S. Catharina*: aut ignem, gladium, catastas, membrorum divisionem &c. cum alijs Martyribus tollerasset.

§. 2.

CAusam investigat *S. August.* quare filio Dei è cruce pendenti & Virginem sacratissimam Matrem suam sancto *Ioanni ecce* inquit *Mater tua*, & iterum eundem ut filium suæ Matri Virgini commendanti *ecce filius tuus*: neuter ex ipsis, nec Virgo sacratissima, nec *S. Ioannes* ullum verbum responderit: causamque ait esse, vehementiam doloris, & afflictionis in utroque vocem intercludentis, simul & vehementiam amoris, quo in eum ferebantur: solet autem amor, sicut omnium aliorum affectuum ita & esse causa doloris: quanto quis enim magis alium diligit, tanto de eius bono ac prosperitate magis gaudet, deque eius malo & afflictione dolet & affligitur: Amoris ergo virginici magnitudo causa erat, quod omnia tormenta quibus tortores Christi corpus atterebant, ipsa in anima pateretur si enim videre Christum cæli terræq; Dominum

minum è crucis patibulo pendentem ac morientem fuerit tam triste spectaculum, ut sicut expendit *S. Bernard.* illud etiam insensibilia demonstrarint: *Passio Domini* ait *terram movet, petras scindit, monumenta aperit, lapides diffundit, sol tale quid sufferre non valens lumen suum abscondit illa tam inusitata eclipsi: cælum nubibus obducitur tenebrosis, luctumque induit.* Quid non in pectore Virginis tanti pœna doloris efficeret, si petræ dirumpantur? quid dicendum de corde Matris, quæ stabat juxta crucem: Heu quantus dolor, quanta tristitia? duo specula propone tibi sibi invicem opposita, & quod in uno agitur videbis in alio quoque repræsentari? manus adijcis uni eorum, & continuo sunt ita distinctæ in altero, ac si essent in illo. Quando musicum instrumentum apponitur, pone alterum ut bene conveniant, sitque harmonia ordinata: necesse est ut ambo pari resonent sono, unum spirant aërem, unamque habeant proportionem nec unum alteri disconveniat: Christus ejusque Mater sanctissima, duo sunt specula tersissima, christallina, sine fuligine sine macula: *Speculum sine macula, cor*

MARIÆ ait B. Laur. Iustin. lib. de triumphali agone, Christi clarissimum fuit speculum passionis Christi, & perfecta mortis ejus imago: Christus patitur in corpore, moriturq; in cruciatibus adeo truculentis. Manus carnicum summa apparent sævientes immanitate, confestim omnes illi dolores cernuntur in anima dilectissimæ Matris, velut in speculo illi opposito. Cythara Christus in S. Crucis brachijs extensa est, & composita, attracti sunt fides brachiorum illius, ac pedum: ut musicam efficiant ordinatam reconciliationis hominum, cum æterno Patre: unde hanc edidit harmoniam: *Pater ignosce illis*: Psalterium virginale ad pedes adstat crucis: stat id est confirmat, eandem resonat musicam, ibi pariter pro inimicis intercedit, ibique idem filij sui offert sacrificium, in remissionem & satisfactionem omnium peccatorum totius mundi, etiam ipsorum qui crucifigebant, & manus suas in Christi sacratissimo sanguine lavabant.

§. 3.

HUjus Virginis beatissimæ doloris ac afflictionis acerbiter, clari⁹ ut nobis ob oculos *Evangelista* ponerent: imitati sunt

sunt celeberrimum illum & expertissimum
 pictorem *Thymantem* quando depinxit no-
 bilissimæ principis *Iphigeniæ* mortem & a-
 cerbissimos illos luctus, quibus mors illa
 quoslibet de palatio & regno consternavit.

Et primo quidem conatus est penicillo
 suo dolorem parentum exprimere hac cla-
 de mœstissimorum: quem ut ad vivum de-
 linearer usus est subtilitate ac industria:
 primo servos expressit vultu admodum
 tristi lachrymis ubertim ex oculis proflu-
 entibus: deinde cubicularios, clarioribus
 adhuc mœroris indicijs: amicos depinxit
 ut reliquos fletu, luctuque superarent. Ac
 cum ad fratres accessit summum ascendit
 tristitiæ & afflictionis gradum. Sed patris
 & matris mœstitiam depicturus: nullam
 esse sciens manum, nullum penicillum,
 quo tantus possit exprimi luctus, desolatio
 tantæque lachrymæ: velum faciebus eorū
 superextendit quo toti contegebantur: ars
 enim nequit delineare quis sit dolor, qui
 gemitus, quæ suspiria, quales angustia,
 quanti que cruciatus quos in parentibus pro-
 ducit inopina & immatura mors filia, ita à
 parentibus & omnibus dilectæ *Iphigeniæ*,

simili argumento usi sunt *Evangelistæ* in exprimendo dolore Matris filij Dei è cruce pendentis.

Et primo quidem describunt dolorem ac planctum famulorum, lapidum inter se collisorum, & præ dolore ob mortem Domini sui dirumpentium: Terra describitur timore contremiscens, & motibus concussa terrificis: sepulchra aperiuntur, mortui de tumulis exurgunt: sol & luna tristem patiuntur ecclipsim: stellæ pullo teguntur amictu, totumque cœlum tristes celebrat exequias: Templi velum à summo usque deorsum laceratur, patentque adyta & sancta Sanctorum. Et tandem in omnibus creaturis generalis est magnaue tristitia. At Virginis Matris dolorem summe intentum sibi impossibile existimantes effari, faciem ejus velo obducunt: tantus est enim piæ matris dolor, tanta desolatio, ut nullum eam possit efformare penicillum, unde illis hoc dixisse sufficit: *Stabat juxta crucem Mater IESU MARIA*: pœnam ejus non exprimunt sed quasi linteum oppandunt. Novum & inauditum animositatis genus tormentorum in filio barbarissimorum ad stare spe-

re spectatricem, & testem Matrem: cum reliquæ matres tectis se abdant, latebris condant, tenebris sepeliant, ne cogantur in filijs videre, quod in alienis etiam horrent, & mente circumferre vulnera, quæ oculis contueri ægre sustinent. Apostoli & omnes uno excepto *Ioanne* discipuli fugam inierant, at Mater cruci adstat impavida. Quis non obstupescat sic stantis matris animosissimam constantiam? quis enim sibi ultro accersat vulnera? quis ea cum possit non refugiat? in filiorum vero supplicijs præsentem Matrem excarnificari nemo dubitat: qui hoc unum quid sit esse matrē cogitat. Mentiri non potest matris affectus, non possunt ubera. Cum enim filius mater; ni sanguinis pars sit maxima: non potest non acerbè sentire mater, cum in hac sui parte cruciatur, eoque magis, quo tormenta sunt graviora: ut non immerito tota obstupescat creatura, cum cernat matrem, & talis filij matrem, non sedentem, non jacentem, non animo deficientem, non cœlum ejulatibus implentem, non tortoribus maledicentem, non humi collabentem, nec ullo indecoro gestu lugentem: sed

stantem, sed orantem, sed horum omnium
 supraquam dici potest tolerantem. Hæc
 inrer armatos hostes non movit gradum,
 & mulier & mater. Ausa inter carnificum
 manus stare interrita, inter Judæorum odia
 & minas, tanquam inter infanos pelagi flu-
 ctus stare inconcussa, videre malleos, cla-
 vos, lanceam: spectare filij manus & pedes
 terebratos, latus perfoffum, audire maledi-
 cas voces, gustare fel & acetum filio infu-
 sum. Certe optime de ea dixit S. *Ambros.*
MARIAM stantem legi, flentem non legi: Nec
hinc inquit idem tibi persuadeas minorem e-
jus fuisse dolorem, vel pœnam: quia non fleve-
rit, sed potius inferas graviolem fuisse dolorem
dum enim funduntur lachrymæ, cordis pœna
mitigatur: eo namq; sine Deus oculos crea-
 vit ut antliam in navi: quatenus dum ita in-
 crescunt aquæ, ut nautæ periculum time-
 ant naufragij, subveniat antlia, navimque
 ab aquis exoneret alioqui demergen-
 dam: homo navis est mare hujus mundi
 pernavigans, quam subintrant variarum
 tempestatum tristitiarum pœnarum aque,
 à quibus cor præfocatur juxta illud *sicut*
tinea vestimento &c. Ut igitur hæ aquæ
 foras

foras expellantur ne cor demergant : statuit Deus oculos, ut per illos ab aquis exoneretur flendo, & pœna qua interius demergenda temperetur. Itaque lachrymas fundere pœnam est mitigare, & his habenas fluxumque permittimus, ut dolor animi auferatur.

§. 4.

Notum est Imperatoris Vespasiani dictum, *Imperatorem stantem mori oportet* : nec alio modo convenienter dixero : *Imperatricem stantem mori oportet* : stetit virgo sacratissima inter omnes totius orbis foeminas vera Imperatrix ; stetit cum filio crucifixa, & mortua : ita enim in virgineo corde suo sensit dolorem, & afflictionem filij, ut jure merito cum ipso mortua asseratur. Tantus enim fuit *Bernardino* teste iste virginis dolor, ut si in plurimos hominum divideretur omnibus esset interitum allaturus : unde juste quis virgineam statuam interpellet : Ah quomodo Virgo sacratissima huic spectaculo interesse, & filio tali in lectulo morientem aspicere potuisti ? *Agar* ancilla *Saræ* cum annona quam itineri acceperat consumpta, fame siti que urgere-

tur ad extrema filium *Ismaelem* sub arbore collocavit, & procul inde digressa, *non possum* ait *morientem cernere*. Et ad teli jactum tristi spectaculo se subducens, ac confidens alta voce ploravit. Cum infantulos catalepsis corripit, à cunis parentes abeūt, ne misere luctantes cernant. *Iacob* in omnib⁹ adversis inconcussus videbatur, sed ad unicum illum nuntium extincti *Ioseph* animum contraxit: *Iob* diversis cladibus sibi nuntiatis nihil visus est curare; at nuntiata sibi filiorum morte repentina, mox surrexit, scidit vestimenta sua, & tonso capite in terram corruens adoravit. At tu afflictissima licet: ut fortissima tamen herois in conspectum morientis filij animose te dedisti, stetisti dum natus expiravit.

Stabat ergo juxta crucem IESV Mater ejus: stabat, amicis notis discipulisque qui tanta promiserant, jam pridem dilapsis. *Stabat* publice inter tot hostes hominis crucifixi Mater: *stabat* non eminus sed proxima filio. *Stabat* gladio *Simeonis* animam ejus continuo, lente tamen pertranseunte: tot enim gladios ibi reperit, quot spinas, clavos, vulnera filij, sanguineosque rivulos vidit.

dit. Meri erant gladij, per aures, oculosque
 admissi: *Omniū dolores Martyrum* inquit
S. Anselmus cum hoc dolentis Virginis collati,
Nihil sunt: Stabat oculos suos per omnia
 nati vulnera volutans: manus, pedes, caput,
 faciem morientis exactissime contempla-
 ta: *Stabat* fixissimis oculis tanquam depi-
 ctura filium: *Stabat* parata mori ut ait *Ilde-*
phonsus si non desit percussoris manus. Stabat,
 sed si dolores stantis consideremus, *stabat*
 in igne sævius urente, quam qui tres pue-
 ros *Laurentium, Vincentium* aliosque Marty-
 res involvit: *Stabat*, Mater tristissima in
 monte *Ætna. Stabat*, in medio marinorum
 fluctuum, in irato mari, tot fluctuum intum-
 mescentium, totque cruciatuum: *stabat*, in-
 concussa soli Deo nixa. Enimvero sic fixa
stabat & firma: ut eam neque mors, neque
 vita, neq; creata res ulla, ab amore, ac præ-
 sentia filij potuerint divellere, aut deijce-
 re: *stabat* certe: neque enim eam truculen-
 tus Judæorum furor, nec barbara militum
 sævitia, nec summa plebis compressio, ne-
 que tot maledicæ linguæ, quæ illam telis
 undique impetebant, hoc statu movere po-
 tuerunt. Maledicta & execrationes mille

audiebat, illa tamen *stabat*: *stabat* inquam inter tot molossos, qui unicum ipsius Agnellum lacerabant, imo *stabat* adhuc filio jam mortuo. Difflexere omnes suam singuli domum repetivere: à cruce non abiit Virgo, sed divinæ bonitati fidebat, ac providentiæ, à qua speraverat mittendos in subsidium homines, qui in sua sibi brachia amantissimum illud Crucis pondus deponerent.

§. 5.

Stabat ergo Virgo & Martyr constantissima benè *Martyrum* nuncupata *Regina* constantia incredibili. Constantiam veteres pingebant in rupe stantem quam undique maris fluctus procellæ & tempestates impetebant, cum hac inscriptione: *Eadem sum semper*. Videte hic Dei Matrem velut redivivum constantiæ exemplar, in rupe *Golgotha* stantem procellis dolorum, ac afflictionum, eam undique impetentibus: sed illa vere dixerit: *Eadem sum semper*: filius ejus ut latro comprehenditur: *Anna, Cai-pha, Pilato, Herodiq;* sistitur, cæditur, ut reus mortis damnatur: *Eadem ipsa est semper*, flagellis discerpitur, spinis redimitur, Bar-
rabæ

rabę postponitur, irridetur, cruci adjudicatur: interim *Ipsa eadem est semper*, infami ligno affigitur, inter tormenta loquitur, clamans hasta confoditur, de ligno deponitur: ipsa ut ante ita, *eadem est semper* constans, patiens, divinęque voluntati conformis.

Et quidem ut tanto perfectius virginei pectoris dolores penetremus: cogitem⁹ *Abrahami* sacrificium, & comparationem ejusdem cum Virginis Matris spiritali sacrificio conferamus. Mandarat *Abrahamo* Deus ut filium suum unigenitum sibi offerret in sacrificium: *Tolle* ait ad eum *filium tuum*: nam si vir multum filio afficiatur, toto vitę suę decursu, plus tamen jam grandęvus: tunc etenim clarius cognoscit conservandam in illo naturam suam, suiq; memoriam: unde tunc amore illum prosequitur puriori: *Abrahamo* ergo jam grandęvo, ut spem & baculum senectutis suę immolet demandatur: *filium tuum* ait *unigenitum*: cum enim esset patris unigenitus, totus in illo paterni pectoris amor colligebatur. Et quamvis hoc ad acerbum sufficeret luctum, non destitit sed alia subjungit, quę

COR

cor acrius pungant, & perfringantur: *Quem* inquit *diligis*. Erat quippe non vulgaris eius amor, illum autem reducere ad mentem, quando iam filium erat amissurus; numquid non dolores illi renovabat acutissimos? & super hæc omnia nomine illum compellat risus *Isaac*, ut in acerbius vertetur hoc illi tormentum, & planctum, videre quod illi ipsi debeat vitam adimere, qui risus illi objecta movebat: majora dum eius fruitur, gaudetque societate: fortius nodum stringit & animum, illi dicens: quod paterna debeat manu filius immolari: *offeres* non ait: dabis, ut eum videlicet alter offerat, nequaquam sed tu ipse ut sacerdos offeres holocaustum, & propria tu pater manu filium obruncabis, & eum mihi consecraturus offeres. Tu ipse tuis filium manibus interficies, & concremabis: hoc enim genere supplicij morietur igne scilicet: *In holocaustum*, in quo nec lamentandi supersint cineres, si illum suspenderet vel tantum capite truncaret, superesset illi corpus: si feræ illum discerperent, ossa superessent, quibus vel tantillum tristem posset animum delinire: verum non vult ullas
 patri

patri servari reliquias, ne vel minimus daretur locus, portaque consolationi. Tu solus illum sacrifica, nullus te comitetur, nulli tuas communes angustias, ne forte ex hoc solamen aliquod accipias, ut vulnus corporis adolescentis animam tuam pertranseat: & hoc non continuo fiat, sed post triduum: quatenus interim, nec comedat *Abraham*, sed lachrymetur, ingemiscat, proficiscatur, paternumque pectus inter spinas volutetur, agonizet, & cum amore decertet, pugnet cum cogitationibus, & cum affectibus luctetur paternis, quæ doloris vulnus acrius exercebant: Deus cor illius extremis angit agonijs, quibus enim oculis *Abraham* filium cerneret busti sui humeris ligna deferentem? quibus manibus gladium ferret & ignem? loquebatur patri filius. *Pater mi*: hoc solum sufficit verbum ad lancinanda viscera justi hujus. Nos ipsi ovi compatimur balanti jam ad lanienam paratæ; quam ergo confractum foret paternum pectus hac voce concussum? filius non posthac futurus filius; manibus ejus interimendus, qui te genuit patris amantissimi. Et hoc non timerent etiam latronum

tronum

tronum filij? ubi est victima? ignem video
gladium, & ligna, victimam tamen non a-
spicio. Quod quæso tormentum latroni in-
flictum est atrocius, etiam in carceribus i-
psis, vinculisque Tyrannorum? sed si huic
paterno affectui ac dolori, gladium quoq;
doloris qui virgineum pectus filio inter
tormenta, & vulnera ultimum spiritum du-
centi transfixit comparemus: nullam com-
parationem esse censebimus: quod nulli
dubium erit jam dicta pensanti & confide-
ranti. Hanc ergo afflictissimam Matrem
quoties procellis afflictionum involvimur
irreflexis animi oculis consideremus, a-
ctus nostros secundum illius in adversis
moderemur: ab ea discamus non elevari
in prosperis, non deijci in adversis: sed ij-
dem simus semper: indubie cum ea partici-
paturi promissum patientibus, & afflictis
in hoc mundo præmium.

Igitur jam ni fallor Virginem sacratissimam non immerito *Reginam Martyrum* appellatam sat demonstravimus: quod autem & sit *Regina Virginum, Confessorum, & Sanctorum omnium* etiam in supradictis varijs in locis demonstratum est, idque S.

Idiota

Idiotæ lib 6. contempl. confirmat Sanctorum omnia privilegia ait ad eam habes in te congesta ô Virgo: nemo equalis est tibi, nemo major te, nisi Deus: Idiotæ subscribunt SS. Ildephonsus Anselmus, Bernardinus, Bonaventura: Ildephonsus serm. 2. de Assumpt. sicut inquit est incomparabile quod gessit, & ineffabile quod percepit MARIA: ita est incomparabile premium quod meruit. S. Anselmus de excell. Virginis cap. 8. Immensitatem ait gratiæ, & gloriæ, & felicitatis tuæ, considerare cupienti ô Virgo; sensus deficit, lingua fatiscit S. Bernardin. Senens. Tom. 1. serm. 67. art. 2. cap. 3. Tantum differt gloria Virginis à gloria omnium Beatorum, quantum sol à cæteris luminaribus cæli, & quodammodo sicut cætera luminaria irradiantur, à sole sic tota cælestis curia à gloriosa Virgine laetificatur, & decoratur. Et denique Seraph. Bonavent. in spec. B. Virginis, cap. 6. Gloriosum ait MARIÆ privilegium est, quod quidquid post Deum pulchrius, quidquid dulcius, quidquid jucundius, in gloria est, hoc MARIÆ, hoc in MARIA, hoc per MARIAM est.

Agnus

Agnus DEI qui tollis peccata mundi,
Parce nobis Domine.

Agnus DEI qui tollis peccata mundi,
Exaudi nos Domine.

Agnus DEI qui tollis peccata mundi,
Miserere nobis.

FINIS.

